

Magyarország Alkotmánybírósága
részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/2868-6/2015	
Érkezett: 2015 DEC 08.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 2 db	H

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] indítványozók által, meghatalmazással igazolt [REDACTED] ügyvéd útján IV/2868-4-/2015 szám alatt lajstromozott alkotmányjogi panasszal kapcsolatos 2015. október 26-án kelt T. Alkotmánybíróság felhívására is figyelemmel, az alábbiakat terjesztjük elő.

Ismételten kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.547/2014/3 számú ítéletét, mint alaptörvény- ellenes bírói döntést, semmisítse meg.

Ismételten kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.547/2014/3 számú ítélete, valamint a Kúria által helybenhagyott Fővárosi Ítéltábla 9. Pf.21.020/2013/4 sz. ítélete, továbbá a Fővárosi Törvényszék 4. P.20.778/2012/15 sz. ítélete alapján vezetett végrehajtást az ügy elbírálásáig felfüggeszteni szíveskedjék az Abtv.61.§ (1)b),c) pontja alapján, tekintettel a további indítványozói károk elkerülése érdekében és arra is, hogy a végrehajtási eljárás sérti az indítványozók jogait és jogos érdekét.

Kérelmünk anyagi jogi alapja Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikkének (1) bekezdése, XXIV(1) (tisztességes eljáráshoz való jog), továbbá a XIII. cikkének (1) és (2) bekezdése (a tulajdonhoz való jog sérelme).

Kérelmünk eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény 27.§ a), amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisíti az alaptörvény- ellenes bírói döntést.

Az indítványozók személyes érintettségét igazolták, felperesek voltak.

Jelen beadványunkhoz csatoljuk a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] hatályos cégkivonatát (1.sz. melléklet), továbbá a képviselőre jogosult aláírási címpéldányát (2 sz. melléklet).

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletével nagy mértékű eljárásjogi szabályt sértett:

- nem rendelt ki többszöri és folyamatos indítványra szakértőt és mellőzte a tanú meghallgatást olyan kérdésben, aminek a **fogalma is kétséges volt számára**, és amely kérdés tekintetében „abban a közigazgatási perben” magán és igazságügyi szakértők is önállóan értékelendő kérdésnek tekintettek -, a nagy teljesítményű közmű és utépítés költségeit, illetve „ebben a perben” a magán szakértő tartotta önállóan értékelendő tételnek,
- nem rendelt ki többszöri és folyamatos indítványra szakértőt és mellőzte a tanú meghallgatást az **általános kár vonatkozásában**,
- az **elévülés fogalmának a kétségeit az indítványozóra terhelte.**

A Kúria a fenti tartalmú eljárása során megsértette az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való indítványozó jogát, továbbá megsértette a tulajdon védelme

tekintetében biztosított indítványozói jogokat is. A Kúria eljárásával megfosztotta az indítványozókat a kisajátítással kapcsolatos teljes és feltétlen kártalanítástól is.

Jelen ügy tárgyát képező alkotmányjogi kérdés - alapvető alkotmányjogi jelentőségű (Abtv.29.§), mert a rendes és rendkívüli bírósági eljárás, - amely fórumoknak Alaptörvényben rögzített kötelezettsége is egyben az alapvető jogok és alkotmányos értékek védelmének érvényre juttatása-, a Kúria működése során olyan eljárásjogi jogsértésekkel hozta meg a fentiekben hivatkozott ítéletét, amely az Indítványozóknak alapvető jogait és törvényes érdekeit is sérti, egyben az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot is sérti.

Az ügy alapvető jelentőségű tényállási elemeire: mint közműberuházás, útépités, a kisajátított terület karbantartás-őrzésével kapcsolatosan egyáltalán nem engedett bizonyítást végezni.: „Abban a perben elbírálnak minősítette” „abban a perbeli szakértői véleményekkel ellentétesen”, továbbá elévültnek tekintette, mert „abban a perben szintén előterjesztett igény-érvényesítését” tagadta. Ezzel a Kúria megsértette többek között a fegyveregyenlőség elvét, a tisztességes eljáráshoz való jog alapelemeit, ezen túl sérült a tulajdonhoz való jog a tárgyi „sajátságos” kisajátítás nyomán is! Ezekkel a jogsérelmekkel kapcsolatosan a tisztelt Alkotmánybíróságnak állást kell foglalnia.

I. Tényállás

A 2015. 07.23-án kelt alkotmányjogi panaszukban és annak 1-39 alátámasztására csatolt mellékletekben rögzített tárgyi ügygel kapcsolatos tényállást változatlan tartalommal fenntartjuk és az alábbiakban is összegezzük.

A 20 éven át tartó, tárgyi kisajátítási ügygel kapcsolatos, indítványozók által megélt eljárásokat, beleértve az államigazgatási és bírósági eljárásokat is, divatos szóval jellemezve „áthatotta az erő sötét, jogellenes oldala”, amit végül a Kúria Pf. III.21.547/2014/3 számú ítélete tetőzött be. Ezt a tényt a beadványainkban leírtakkal és csatolt mellékletekkel már alátámasztottuk.

Az ügy alapjául szolgáló kisajátítást elrendelő ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ magatartásának mottójául „ne kelljen semmit fizetni-teljesíteni a kisajátításért” választotta. Ez a rosszhiszemű, károkozó magatartása a kisajátítónak megállapítást nyert a Fővárosi Bíróság 4.P.23867/98/ 14.sz. ítéletében.

A tárgyi kisajátítással összefüggésben levő nagy teherbírású út kiszabályozása, megépítése, előzetes közművek elhelyezése alatta, az út alatt, ami a kisajátító és Budapest Főváros elképzelése szerint a teljes ipari park kiszolgálására és Érd lakóövezetét védő környűri csatlakoztatására volt hivatott, valamint az alatt elhelyezendő körvezeték közvezetékek elhelyezésére. Ezen közművek és út az indítványozók általi beruházásában történő megépítése és kisajátító-önkormányzat kifizetésének elmaradása, ahogyan az út őrzése, karbantartása, sorompóval történő védele köztudomású volt és témája volt többek között az 1999.10.28-i tárgyalásnak is, (felülvizsgálati kérelem 8.old.). Az indítványozók által dokumentumok lettek csatolva a peres anyagokhoz az út és közművek megépítésével kapcsolatosan - arra tekintettel, hogy azok értékét legalább utólag megkapják az indítványozók. Miért másért? A dokumentumok alapot szolgáltathattak volna, illetve szolgáltathatnak az indítványozó által többször, illetve folyamatosan kért igazságügyi közmű szakértői véleményének kidolgozásához, bekerülési összeg kiszámításához. Álláspontunk szerint az nyilvánvalóan nem alternatíva, hogy nem jár semmi az indítványozóknak az általuk végzett beruházásért, ami a kisajátító által össze lett kapcsolva a tárgyi kisajátítással, de külön értelmezés és érték nélkül. Álláspontunk szerint is a magán tulajdon korlátozása esetén teljes és feltétlen kártalanításra tarthatnak igényt a tulajdonosok.

Az indítványozó magán szakértői munkarészt készíttetett 2003. július 5-én a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] közművek építésével kapcsolatos ár megjelölésére 1995. évi árszinten. Miért is készíttette volna az indítványozó a szakvéleményt és csatolta a peres iratokhoz másért, minthogy a megépített út és kiépített nagy teljesítményű, fentiekben is körülírt (nem önmagát szolgáló, de az RRT-ben előírt) beruházás értékéhez hozzájusson, illetve az indítványozott igazságügyi közmű szakértő munkáját elősegítse. Az indítványozó által becsatolt szakértői vélemény nem kártalanítandó ingatlan forgalmi értékét határozta meg, illetve közművekkel való ellátottságát, hanem az egész ipari park számára, az úton túli területek számára megépített közművek és ehhez viszonyított nagy teherbírású út beruházás költségeit.

Az indítványozók többször és folyamatosan indítványozták igazságügyi szakértő kirendelését e körben is, de a szakértő kirendelése sajnos nem történt meg a bíróság részéről és az ítéletekben sem történik hivatkozás a mellőzésről illetve mellőzés okáról.

Igazságügyi szakértő nem lett kirendelve, de eljárási hibák sorozata történt ezidáig a tárgyi ügyben, szakkérdés hiányára visszavezethetően.

- hol kizárták a perből a felperest- megszüntették a pert vele szemben, hol az általa elő nem terjesztett kereseti kérelmét szüntették meg, vagy elévülést mondják ki az előterjesztett igény tekintetében, „elfelejtve” azt a tényt, hogy az igénye az indítványozónak a tulajdonával kapcsolatos korlátozás miatti és folyamatos 1995 óta.

Sérültek az indítványozó bírósági eljárással szemben és a tulajdonnal szemben Magyarország Alaptörvénye által biztosított jogai egyszerre. Ezt a számára „sérült” igazságszolgáltatást kapta ezidáig az indítványozó saját költségviselésében és bírósági teherviselés mellett. Miért? Kinek ártott az indítványozó? Csupán jogos kéréseit és igényeit terjesztette elő megfelelő időben jogszabályoknak megfelelően. Ezen túl, az indítványozó a kisajátított területet a kisajátító jogellenes magatartása miatt – annak birtokbavétel tagadása miatt- éveken keresztül őrizni, karbantartani kényszerült! Ezt a tényt a kisajátító nem vitatta, megerősítette azt-„soha nem vettem birtokba a területet”- nyilatkozza a kisajátító 2002.07.08-án is, noha a Bíróság által kimondott birtokbavétel jogilag 1995 02.20.-án megtörtént.

Amikor a bíróság felhívására a felperes - indítványozó összegzi kereseti kérelmeit, nevezetesen:

- közműberuházás és út beruházás költségeit,
- kártalanítási összeget az ingatlanért,

a bíróság az I.r. felperes (beruházó) kereseti kérelmét elutasította, „mivel soha nem volt tulajdonosa az ingatlanoknak”, a II.r. felperes vonatkozásában a pert felfüggesztette. Szakértőt nem rendelt ki a bíróság a közmű beruházás és út költségeinek megállapítására. Magánszakértői vélemény rendelkezésre állt a bíróság számára- [REDACTED] [REDACTED] szakvéleménye.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az ügyben súlyos eljárási szabálysértés történt, amely az ügy érdemi elbírálására is kihat.

Időközben befejeződött az indítványozó kisajátított területének gondozása, őrzése az indítványozók részéről, mivel a kártalanító hozzájutott 54 millió forinthez a per alatt levő terület egy része eladása révén, és azt átadta használatba az indítványozó által kiépített közműveket a nagy teherbírású úttal együtt az Autópálya-beruházás számára.

A Közigazgatási Bíróság előtt folyó peres eljárás- 14K.32.914/2005 – II. fokú közigazgatási határozat felülvizsgálata, ami a kártalanítási összeg tekintetében folyt- nevezetesen a kisajátító jogalap vitatásán túljutva 2004. évben, most a II. fokú hatóság kisajátítása nyomán

alkalmazandó jogszabály vitatását folytatja, nevezetesen, hogy 1997.évi LXX VIII törvényt, az 1999 évi CXV törvényt, avagy a 11/2002(VII.3.) helyi rendeletet kéne-e alkalmazni az 1995 .02.20.-i kártalanítással kifolyólag, a felperes-indítványozó által hivatkozott 1964 évi III tv szemben. Mert a II. fokú hatóság illetve általa kirendelt értékbecslő az 1997. évi LXX VIII törvényt vette alapul , hogy „ meghatározza „ a kisajátított 8054 m2 nagyságú ingatlan értékét 1995 éves árszinten.

Ebben a perben elő lett terjesztve a kisajátított ingatlan karbantartásával, őrzésével kapcsolatos költség-igény kereseti kérelem formájában, csatolásra kerültek okirati bizonyítékok, igazságügyi szakértő kirendelésére, tanú meghallgatásra vonatkozó igény mellett. Ebben a perben is elő lett terjesztve az út és közműberuházás megtérítési igény kereseti kérelemként. A 111 sorszámú ítélet végül egyik kereseti kérelemről sem döntött. Az út-és közműberuházással kapcsolatosan kimondta az ítélet, hogy „ebben a perben nem érvényesíthető” Elég volt „megbirkóznia” a Bíróságnak az ingatlan kisajátítási összegével, a többi kapcsolódó igényt a polgári bíróságra utalta, ahol a kapcsolódó ügy ügy is el volt indítva illetve hosszú éveken át folyamatban volt.

A közigazgatási bíróság előtti perben nem lett kirendelve igazságügyi közmű szakértő. A kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértőknek nem lett feltéve a közmű és út beruházás kiszámításával kapcsolatos kérdés, de kompetenciával sem rendelkeztek. A szakértők kimondták: „Az külön van”, „A kiszámítási összeg az útépitési költséget sem a közművesítés költségét nem foglalja magában”.

Az I. fokú 4.P.20.778/2012/ tanács 15 sz. ítélete nyomán megint hasonlóképpen járt el, mint előzőleg, hogy az I. kereseti kérelem (közművek építése) vonatkozásában megszünteti a pert, (csak most nem a felperes vonatkozásában), hanem, „hogy ebben a tételben már döntött a közigazgatási bíróság”. Azonban nem ebben döntött!

A II. kereseti kérelmet (kényszerű gondozás költségei, egyéb eljárási költségek): egyik elemét elévültnek tekinti, mert nem volt előterjesztve időben. Ami nem igaz, mert elő volt terjesztve eme eljárással összefüggő közigazgatási bírósági eljárásban, dokumentumok lettek csatolva, tanú meghallgatás volt felajánlva [REDACTED] s [REDACTED] személyében, szakértő kirendelése is indítványozva lett. Sajnos ezt az eljárási jogellenes vonalat a Kúria is folytatja, illetve megerősíti. A másik kereseti elemre kimondja a bíróság –„nem járnak a költségek”.

Tény, hogy a bíróság nem foglalt állást a tekintetben, hogy miért nem lettek szakértők kirendelve, tanúk meghallgatva több évtized alatt sem, és csupán halmozódnak a jogellenes államigazgatási és bírósági eljárások!

A II.fokú bíróság a kamat követelés tekintetében szüntette meg a pert. Az általános kár tekintetében elévülésre hivatkozva elutasítja a keresetet. A II. fokú bíróság nem vitatta, hogy az igény elő lett terjesztve csak azt, hogy elbírálnak kell lennie, hogy megszakítsa az elévülést. A megállapítása jogellenes.

A II. fokú bíróság sem ismerte fel, hogy a közigazgatási és polgári eljárás a tárgyi kisajátítással kapcsolatosan összefügg és törekedni kell a teljes és feltétlen kártalanítás-kártérítésre messzemenőig egy tisztességes eljárás keretében.

A Kúria felülvizsgálati eljárása keretében még odáig sem jutott, hogy felismerje a vizsgálandó felperesi keresetet, megsértette ezzel többek között a Pp.3.(1), (2) foglaltakat. Mert sohasem, évtizedeken keresztül- „közműbekötési” költségeket kért a felperes-indítványozó, hanem **beruházási - közművezeték és útépités költségeit** -, ami a kisajátítással kapcsolatos költségek.

Az ítéletben foglalt „közműbekötés” egy adott ingatlan közműellátását szolgálja, azonban a felperesi kereset tárgyát képező beruházás, a közterületen haladó, sok ingatlan közműellátását biztosító, nagy kapacitású, **közcélú vezetékek** kiépítésének, valamint a közművek feletti út burkolatának és kiegészítő létesítményeinek megépítési költsége volt.

A kisajátítási kártalanításnál a közcélú vezetékek kiépítésének költsége nem került vizsgálatra, különös tekintettel arra, hogy a közművezetésekre vonatkozó sajátos szabályozásnak megfelelően azok üzemeltetésre átadásra kerültek a közszolgáltató szervezetek részére. E közművek megépítésével a felperesek önkormányzati feladatot valósítottak meg, sőt, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. tv. 8. §. szerinti alapfeladat ellátását biztosították.

*„A települési önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében különösen: a településfejlesztés, a településrendezés, az épített és természeti környezet védelme, a lakásgazdálkodás, a vízrendezés és a csapadékvíz elvezetés, a csatornázás, a köztemető fenntartása, a helyi közutak és közterületek fenntartása, helyi tömegközlekedés, köztisztaság és a településtisztaság biztosítása; gondoskodás a helyi tűzvédelemről, közbiztonság helyi feladatairól; **közreműködés a helyi energiaszolgáltatásban, a foglalkoztatás megoldásában; az óvodáról, az alapfokú nevelésről, oktatásról, az egészségügyi, a szociális ellátásról valamint a gyermek és ifjúsági feladatokról való gondoskodás; a közösségi tér biztosítása; közművelődési, tudományos, művészeti tevékenység, sport támogatása; a nemzeti és etnikai kisebbségek jogai érvényesítésének a biztosítása; az egészséges életmód közösségi feltételeinek elősegítése.**”*

*„A települési önkormányzat köteles gondoskodni **az egészséges ivóvízellátásról, az óvodai nevelésről, az általános iskolai oktatásról és nevelésről, az egészségügyi és a szociális alapellátásról, a közvilágításról, a helyi közutak és a köztemető fenntartásáról; köteles biztosítani a nemzeti és etnikai kisebbségek jogainak érvényesülését.**”*

E körülmény sem nyert sem vizsgálatot, sem feltárást a megelőző peres eljárásban, annak ellenére, hogy felperes szorgalmazta az általa megépített közművek tulajdoni viszonyainak vizsgálatát – több jogcímen is, elsősorban kártérítés, illetve jogalap nélküli gazdagodás jogcímén.

A „perekkel kapcsolatos költség-igény” –ez sem igaz, mert a felperesi kereseti kérelem a kisajátítással kapcsolatos kisajátító rosszhiszemű magatartásával kapcsolatos államigazgatási költség megtérítési igény. (Ítélet 7.ol.d 2 bekezdése). Összegezve: Valótlanul, iratellenes eljárással állapítja meg a Kúria a felperes-indítványozó kereseti kérelmeit és jogellenes eljárással magyarázza azt, kétségei bizonyítására ahelyett, hogy szakértőt venne igénybe és rendelne ki, tényekkel ellentétes állításokat fogalmaz meg. A közigazgatási perben kirendelt szakértők megállapításaival szembe helyezkedik, noha arra a bírósági eljárásra hivatkozik. Az általános kár keretében is iratellenes megállapítást tesz a Kúria mind az elévülés, mind a kisajátítással, indítványozó kisajátító miatt elszervedni kényszerült költségek tekintetében. Jogellenes eljárásával a Kúria sem akadályozta meg az alperesek rosszhiszemű eljárását, magatartását, amely ellentétes volt a felperesek jóhiszemű joggyakorlás követelményeivel, figyelmetlensége inkább megerősítette azt.

A Kúria támadott jogellenes eljárásával megsértette Magyarország Alaptörvényét, a Pp. vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában, 1950.11.4-én kelt Egyezményt, amelyet az 1993.évi XXXI. Törvény integrált a magyar jogrendszerbe, az alábbiakban részletezzük.

Az önkormányzat a közművekkel gazdagodott, és a tulajdonjoghoz fűződő alaptörvényi előírásokat sérti a tulajdonjogon alapuló igény ítéleti mellőzése, amely nem elévülésen alapul, hanem a kereseti kérelem tárgyának nem megfelelő vizsgálata miatt került meghozatalra. A kereseti kérelmet nem merítették ki az eljáró bíróságok.

II. Alkalmazandó jogszabályok

A) Alaptörvény

Szabadság és Felelősség fejezetének:

XXVIII.cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

XXIV.cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.

„(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére”

XIII.cikk

„(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár”.

„(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes „feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet”

Az Alkotmánybíróság :

24.cikk

„(2) Az Alkotmánybíróság

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

(3) Az Alkotmánybíróság

b) a(2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést”.

B) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI törvény

„27.§

Az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

„43.§

(1) Ha az Alkotmánybíróság a 27.§ alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti

(2) A bírói döntést megsemmisítő alkotmánybírói döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A bírói döntés Alkotmánybíróság általi megsemmisítése következtében a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárásban az alkotmányjogi kérdésben az Alkotmánybíróság határozata szerint kell eljárni.

(4) Az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági döntést is.”

C) 1952.évi III.tv.a polgári perrendtartásról

„177.§

(1) Ha í perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki. Rendszerint egy szakértőt kell alkalmazni, több szakértőt csak különböző szakkérdések felmerülése esetében lehet kirendelni”.

„80.§

(2) Az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, vagy egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, avagy valamely határnapot vagy határidőt mulaszt, vagy más módon felesleges költséget okoz, az ebből származó költségeinek megtérítését pernyertessége esetén sem igényelheti, illetőleg az ellenfél ebből eredő költségeinek megtérítésére a per eldöntésére való tekintet nélkül kötelezhető”.

„3.§

(1) A bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet- csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő”

III. Európai Unió, Európai Emberjogi Bíróság, Alkotmánybíróság –gyakorlata/ esetek. A)

A tisztességes eljáráshoz való jog tágan értelmezhető, mert egyrészt e körbe vonja az Alaptörvény a megfelelő ügyintézéshez való jogot, másrészt az eljárások, mint egész érvényesülnie kell. A tisztességes eljáráshoz való jog alaptörvényi szabályban az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatásai kitapinthatóak.

Tény, hogy a strasburgi joggyakorlatot is figyelembe kell vennie a T. Alkotmánybíróságnak határozathozatala során. Hivatkozunk az AB 36/2013.(XII.5.) határozatára továbbá az Alaptörvény Q)(2), (3) foglaltakra, amiből az következik, hogy ezzel ellentétes joggyakorlat a nemzetközi jogi kötelezettség megsértését jelentené.

Számos alkotmánybírói döntés kiemeli, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye” (15/2002(III.29.) AB határozat, 14/2004.(V.7.)AB határozat, 630/B/2005 AB határozat.

Hivatkozunk az Alkotmánybíróság esetleges szabályozás hiányával kapcsolatos álláspontjára, nevezetesen: a 3/1998.(VI.9.)AB határozatában az Alkotmánybíróság megállapította: „a megfelelő törvényi szabályozás hiánya az ilyen ügyekben nem jelenti az alkotmányellenes jogszabály alkalmazásából eredő jogsérelem orvosolhatóságának a hiányát. Az alkotmányjogi

panasza - mint az utólagos normakontrolltól különböző jogintézmény - létjogosultságát ugyanis a fentiek szerint éppen az adja, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv.43.§(4) bekezdésében biztosított jogkörével élve az indítványozót ért jogsérelme akkor is biztosítson jogorvoslást, ha egyébként a sérelmezett rendelkezést az alkotmánybírósági határozat közzétételének napjával, vagy a jövőre nézve semmisíti meg” összefüggésben állapította meg.

Hangsúlyozzuk, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelménye több elvet foglal magába: pártatlanság, joggal való visszaélés tilalma, jogegyenlőség, fegyveregyenlőség, ésszerű időn belüli eljárás.

A hivatkozott ítélet megsértették az **Egyezmény 17. cikkében** megfogalmazott, az egész Egyezményt átható jogelvet- **A joggal való visszaélés tilalmát.**

Tény, hogy ez volt jellemző a tárgyi kisajátítási- kártalanítási és kártérítési eljárásával kapcsolatosan eljáró hatóságok és bíróságok eljárására, amit beadványainkkal és mellékletekkel alátámasztottunk.

A bírósági eljárás során sérült az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga. Az eljáró bírói fórum a kompetenciáját meghaladó kérdésben mellőzte a szakértő kirendelését, meghallgatását, inkább „abban” és „ebben” eljárásról beszél Alaptörvény ellenesen. Kiemeljük, hogy az Indítványozókkal szemben egy Önkormányzat és Polgármesteri Hivatal állt. A bírósági peres eljárása során egyenlőtlen helyzetben levő peres felek között még inkább torzított az amúgy sem azonos szintű pozíciókon, tovább sértve ezzel a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező joggal való visszaélés tilalmán, fegyveregyenlőség elvéből fakadó szakértő, tanúk meghallgatásának elvét.

A szakértői indítványok, vélemények elutasítása határozott álláspontunk szerint ellentétes az Alkotmánybíróság álláspontjával is, miszerint a bíróságoknak a tények teljes-körű feltárására kell törekednie.

Tény, hogy a Kúria a tárgyi ügyhöz szükséges szakkérdés megismeréséhez el sem jutott és így ítélezett, szakértő kirendelésének elutasítását nem indokolta.

B)

A hivatkozott ítélet megsértette az Egyezmény 1. Cikke - a tulajdonhoz való jogot.

Az indítványozó jogosan elvárt bevételétől esett el, ami a kártérítéssel kapcsolatos, nevezetesen általános kár keretében a perbeli terület gondozás, őrzésének költségei, a perbeli ingatlan és útépítés költségeitől.

Az indítványozó leírta a tényeket, amelyeken a kérelme alapul és bizonyítékokkal is alátámasztotta.

*Itt hivatkozunk továbbá a vö, **Pressos Compania Naviera S.A. and Others v. Belgium judgment of 20 November 1995, Series A.no.332- jogesetre is,** miszerint a jövőbeli követelések- a jogilag érvényesíthető követelés, ami kártérítési követeléssel kapcsolatos.*

Tény, hogy az indítványozók a mai napig sem részesültek megfelelő kártalanításban.

Tény az is, hogy nem áll arányban a közérdek és a magánérdek. A kisajátító még 2005. évben 54 millió forinthez jutott a kérelmezői ingatlan egy részének eladása útján, továbbá megvalósulhattak a közérdekű célok is: közlekedés, infrastruktúra fejlesztése, vízi-közmű és csatorna szolgáltatás, véderdő létrehozása, továbbá építésügyi korlátozások felszámolása.

Ezzel szemben az indítványozóknak 1995-től 2013-ig kellett várniuk bármilyen kisajátítási összeg megfizetésére kisajátítók részéről, a kisajátítási összeghez maradéktalanul nem jutottak hozzá a mai napig sem. További károkat, költségeket kénytelenek voltak elviselni: útépítés, közművek kiépítése, illeték és perköltség, őrzés, karbantartás költségei.

A tulajdonjog sérelme az önkormányzati intézkedésekkel függött össze (RRt megrendelése 1992), ezt követően a jogellenes intézkedéseivel, mulasztásaival a kártalanítással-kártérítéssel kapcsolatosan.

E körben lényeges, hangsúlyoznunk, hogy a kártalanítás megállapításával kapcsolatos határozat is csupán 2012. november 6-án kelt, a jogerősen 1995.02.20-án meghozott határozatot követően több mint 17 év után, azaz nem ésszerű időn belül fejeződött be.

Első kiegészítő jegyzőkönyv 1 cikkének megsértése mellett sérültek a **Bíróság a 6. Cikkében foglaltak is a tárgyi ügygel kapcsolatosan.**

Hivatkozunk vö. Zsirikakis v. Greece judgment of 17 January 2002, no.46355/99 –esetre.

Nem elég, hogy több mint 17 éve húzódott a bírósági eljárás, de a kártalanítási összeget egy rossz értékbecslésre kívánták alapítani, ugyan a Magyar bíróság később módosította a kártérítési összeget, de az indítványozók vonatkozásában nem történt meg a teljes kártalanítás a mai napig sem, az eljárás még ma is tart.

Hivatkozunk a vö. Piron v. France judgement of 14 November 2000, no 36436/97 esetre.

A Kúria az Indítványozók érvelését nem fogadta el, és a kártérítést elutasította. Ezzel szemben 2.899.300,- Ft (9.217 €) illeték megfizetésére kötelezte a kérelmezőket. Álláspontunk szerint viszont nem okolhatják magukat az indítványozók, hogy érvényesítették a jogos igényüket, mely eljárás alapja a kisajátítási eljárásnak is. Nem hibáztathatók az indítványozók azért sem, amiért megpróbálták az igazunkat keresni, érvényesíteni a hazai bíróság előtt az általuk lényegesnek tartott valamennyi kárt, és károkozó szempontokat, nem okolhatók, hogy az eljárás ketté vált és a közigazgatási eljárásnál megítélt kártalanítást nem vette figyelembe a polgári bíróság, amikor jogellenes ítéletével elutasította az egyéb kártételeket és a vesztes kárára kiróta a költségeket az indítványozókra akik okot nem adtak egy eljárásra sem.

Tény, hogy a Kúria nem teremtett méltányos egyensúlyt a köz – és a magánérdek között, hanem túlzott terhet róttak az indítványozókra jogellenesen, itt hivatkozunk a **vö. Perdigao v. Portugal judgement of 4 august 2009, no.24768/06 esetre.**

Kérelmünk:

A fentiekben kifejtett indoklásra is tekintettel, kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.547/2014/3 számú ítéletét az alapul fekvő ítéletekre is kiterjedően szíveskedjen megsemmisíteni alaptörvény-ellenesség miatt.

Kérjük továbbá a Kúria és általa helybenhagyott határozatokra vezetett végrehajtásnak az ügy elbírálásáig történő felfüggesztését.

Budapest,2015.11.30.

Tisztelettel:

